

1.3. Kâmet

Kâmet, sözlükte dikilmek, ayakta durmak, başlamak anlamlarına gelir. Istılahta ise; namaza kalkarken ezanın sözlerine “Hayye ale’l-Felâhi, Hayye ale’l-Felâh” bölümlerinden sonra “Kad kâmeti’s-salati, Kad kâmeti’s-salâh” eklenmesine kâmet denir.

Mûsikî açısından ise kâmetin vakitlere göre belirli bir makama bağlı kalma zorunluluğu olmamakla beraber ezanın okunduğu makam veya ona yakın makamlarda okunması makam anlayışının bütünlüğü açısından önemlidir. Giriş, gelişme ve sonuç diye kompoze edebileceğimiz zemin, meyan ve karar kısımları kâmet için de geçerlidir.

Kamet, farz namazlardan önce okunur.

Zemin (giriş)

“Allâhü ekber, Allâhü ekber,

Allâhü ekber, Allâhü ekber

Eşhedü en lâ ilâhe illallah, Eşhedü en lâ ilâhe illallah

Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah, Eşhedü enne Muhammeden Rasûlullah

Meyan (gelişme)

Hayye ale’s-Salâh, Hayye ale’s-Salâh

Hayye ale’l-Felâh, Hayye ale’l-Felâh

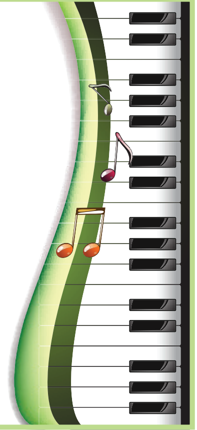
Kadkâmeti’s-salati kadkâmeti’s-salah

Karar (sonuç)

Allâhü ekber, Allâhü ekber, Lâ ilâhe illallah”

Bu bölümlerde önemli olan meyan dediğimiz kısımlarda bulunan Arapça nidâ (çağrı) diye isimlendirdigimiz bir kelime olan Hayyâ’nin bulunmasıdır. Bu bölümde ses biraz daha tiz bölgelere taşınır. Zemin ve karar kısımları ise makama göre kullanılır.

BİLGİ KUTUSU

Cumhur müezzinliği: Türk dinî mûsikînde cami mûsikîsine ait bir icra tarzıdır. Topluca ve belli bir tertip üzre yapılan müezzinlik anlamına gelir. Kadroları kalabalık olan büyük camilerde namaz esnasında bütün müezzinlerin iştirakı ile icra edilirdi. Günümüzde nadiren bazı selâtın camilerinde görülen bu icra tarzı, müezzinlerin bazı ibareleri bir ağızdan koro halinde, bazılarını ise sırayla okumaları şeklinde yapılırdı. Müezzinler için adeta bir okul olan cuma ve cumhur müezzinliği vakit namazlarından; öğle, ikindi ve yatsı namazlarıyla; teravih, cuma ve bayram namazları esnasında ve ayrıca mübarek gün ve gecelerde icra edilirdi.